

отъ устата му, когато го видѣ дваждъ прострѣтъ на земята, той приблѣднѣ само, и сячкытъ му членове треперяхъ, но когато го видѣ побѣдитель той не можѣ да не истърве едно възклицаніе отъ радость. Горкійтъ! той не предвиждаше въ нея минута, че побѣдата на сына му приготвяше му друго пострашино единоборство.

— Храбрѣтъ сынѣ ми подари богъ! думаше той като си утраваше слезытъ.

— Сынѣ ли ти е? попыта назоранина единѣ простакъ отъ десно. Той славно наченѣ, но да виднѣмъ какъ ще свърши. Не чувашъ ли? той ще са бори съ първия побѣдитель, и ты, обезумѣлый старче, моли са на боговетѣ да не даватъ побѣда на на одного отъ двамата римляны нито подирѣ тѣхъ на Нигера.

И старецътъ пакъ сѣднѣ като си захлупи очитѣ, защото въ нея минута борбата не бѣше за него интересна, Лидонѣ не бѣше между борцытъ. Но. . . но. . . Една ужасна мысль му омая ума, първийтъ който бы падналъ мъртъвъ борецъ щѣше да са замѣни отъ Лидона. Той са сениѣ и като си отвори очитѣ и сидете рацѣтъ навѣде са къмъ арената и гледаше внимателно на хода на борбата, отъ която зависяше щастіето му.

Въ туй време зрителитѣ собственно бѣхъ обържли вниманіе на единоборството между Спора и Нигера, защото този видѣ борба и обыкновенното ѣ смъртно слѣдствие и предполагаемитѣ способности на двамата подвижници давахъ съкоги на зрителитѣ матеріи за голѣмо любопытство.

Тези двамата противници исправихъ са най напредъ единѣ срѣщо другій но на доста голѣмо разстояніе. Странныйтъ шлемъ на Спора закрываше образа му съ наличникъ, а тихото, внимателно и свѣтло лице на Нигера распяляше любопытството на зрителитѣ. На сѣщото разстояніе тѣ измѣрихъ съ очи единѣ другито за нѣколко минути докато най подирѣ Спорѣ запристанѣва припазливо къмъ противника си и насочи върха на ножи си къмъ неговитѣ гърды, тъкмо тѣй какъто днешнытъ дуелисты. Нигерѣ ся стѣписваше размѣрно съ пристѣпването на противника, и като стѣкаше съ десната си рава примката нито минута преставаше да взира въ него малкытъ си но искромѣтны очи. И заведнажъ, щомъ Спорѣ са поближи на разстояніе равно съ ножа си, Нигерѣ хвърли примката на противника си, който съ едно бързо завъртанѣе избѣгнѣ отъ смъртоносната примка, и като извика грѣмогласно съ ярость още и съ радость напади на Нигера. Но този като оплете примката и ѣ хвърли на раментѣтъ му тѣрти тѣй бърже да тича около арената що